

Brižuā Dzīvība

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS JĒKABPILS UN KRUSTPILS RAJONU KOMITEJU UN RAJONU DARBAĻAUŽU DEPUTĀTU PADOMJU ORGĀNS

Nr. 11 (2649)
22. gads

Ceturtdien,
1962. gada 25. janvārī

Maksā
2 kap.

Daudzpusīgāku tematiku, labāk sagatavotas lekcijas

20. janvārī LKP Krustpils rajona komitejas telpās notika LPSR Politisko zināšanu un zinātņu popularizēšanas biedribas Krustpils rajona nodajās biedru konference. Par aizvadītā gada darba rezultātiem ziņoja atbildīgā sekretāre b. Rubule. Viņa pastāstīja, ka biedribas rindās patlaban sastāv 270 lektori, pērn noorganizētas 12 jaunas lektoru grupas. Nolasitas 1.800 lekcijas ar dažādu tematiku.

Biedru grupas bija izvērusās daudzpusīgu politiskās audzināšanas darbu, rikojot jautājumu un atbilstu vakarū, radiopārraides «Kolhoznieki jautā — mēs atbildam», konkursus. Labi strādājušas Klintaines ciema, Sūnu skolas, Mednu ciema grupas. Šīs grupas plaši un interesanti izvērusās zinātnes sasniegumu un pirmrindnieku pieredzes popularizēšanu. Lielu uzmanību tur veltī Komunistiskās partijas XXII kongresa materiālu izskaidrošanai un popularizēšanai.

Jauno sadzīves tradīciju vidū paliekošā vietu iekarojušas sabiedriskas kāzas un gados veco laužu godināšana. Grupas arī organizējušas tematiskus vakarus ar komunisma cēlāju morāles kodeksu.

Kā ziņotāji, tā biedri, kas piedalījās debatēs, norādīja, ka zinātnu popularizēšanas darbā pagājušā gadā tomēr bijuši arī savi trūkumi. Kā galvenais šeit jāmin lekciju kvalitāte, kurās uzlabošanā lektori grupās maz kas darīts. Lekcijas pirms to nolasīšanas neapsievē grupās un nerecenē, tāpēc tās nereti ir ne visai augstā ideoloģiskā līmenī. Tās sausas, nemērķtiecīgas, nepārliecinošas. Arī tematika bieži vien ir vienveidīga. Tā maz vērības bija veltīta.

Z. BABAKOVA

Konferences noslēgumā centīgākie lektori saņēma daudz vērtigu balvu.

Konference ievēlēja valdi 23 cilvēku sastāvā, prezidiu, kurā ieilpst 7 biedri. Par LPSR Politisko zināšanu un zinātņu popularizēšanas biedribas Krustpils nodajās priekšsēdētāju ievēlēja Pļavīnu 1. vidusskolas direktori b. Stari, par vietnieku b. Culkovu, par atbildīgo sekretāri b. Rubuli.

Z. BABAKOVA

Aldā Sustīna sarunā ar vēlētājiem. Tie ir jaunā divstāvu nama iemītnieki Elza un Leons Kamoli, Aina un Edgars Jansoni un Vitolds Vitkovskis. Viņi sapulcējušies Neretas pienotavas kurinātāja biedra Kamola plašajā un ērtajā dzīvoklī. Sādus dzīvokļus turpmākajos gados sapņins visi mūsu zemes darbalauds. Agitatorei viņas cildenajā darbā palīdz mūsu dzīves īstenībā. Viņas vārdus par darbaļaužu labklājības pieaugumu var ilustrēt uz vietas.

Neretas ciematā sākusies rosīga agitatoru darbība. Te vienā, te otrā dzīvokļu ierodas jauni un veci cilvēki un stādās sava mikrorajona vēlētājiem priekšā: «Esmu agitators». Viņi iepazīstina iedzīvojājus ar priekšvēlēšanu kampaņu norisi, organizē pārrunas par PSKP XXII kongresa materiāliem, laiksaimniecības darbinieku zonālajām apspriedēm, kas norit daudzos mūsu zemes apvidos, informē par jaunākajiem starptautiskajiem notikumiem.

Agitatori noskaidro un precīzē savu mikrorajonu vēlētāju skaitu, adreses, interesējas par jauniešiem, kas šīnīs vēlēsanās balsos pirmo reizi.

Viena no aktivākajām agitatorēm Neretas ciematā PSRS Augstākās Padomes vēlēšanu kampaņā ir Neretas pienotavas darbiniece Alda Sustīna. Viņa paspējusi apmeklēt gandrīz visus savus vēlētājus.

Mūsu korespondentu punkts

Visur

gaidīti ciemiņi

Rosīgi sākuši strādāt Vārnavas ciema agitpunktā agitatori. Notikušajā apspriedē katram agitatoram ierādīts noteikts vēlēšanu iecirknis. Apstiprināts masu pasākumu plāns, kurš pieejams visiem vēlētājiem iekārtotajā agitpunktā kolhoza «1. Maijs» sarkanā stūriša telpās. Sei novietots stends, veltīts vēlēšanām, grāmatas, brošūras, žurnāli. Tikko iekārtots stends: partijas trīs programmas.

Daudzi agitatori jau apciešojuši vēlētājus mājās, viņus iepazīstinot ar masu pasākumu plānu, vēlēšanu literatūru. Agitatori par savu darbu ziņas seminārā. Tajā apspriedis arī turpmāk veicamo pasākumu plānu.

3. februārī ciema kluba telpās notiks vakars, veltīts jaunajiem vēlētājiem. Šai vakarā nolasīs lekciju «Jūsu balsis — tautas labklājībai». Tāpat interesantu atpūtu sagādās ciema vēlētājiem tematiskais vakars 10. februārī. Vēl daudz skaistu masu pasākumu padomā Vārnavas ciema agitbrigādei. Bet tagad agitatori steidz apciešot visus savus vēlētājus mājās.

Z. DRUVINIECE

Rajonu agitpunktos

Pati dzīve nāk talkā agitatoriem

Avotkaļķis plūst uz tīrumiem

Paaugstināta augstnes skābuma reakcija. Bez tīrumu kaļķošanas augstas un stabilas ražas neiegūt, — vairākkārt izdarītās augstnes analīzes lika agrokīmiķiem izdarīt šādu secinājumu. Bet tādu augšņu lielākās vai mazākās platībās pieteik visās Jēkabpils rajona saimniecībās. Ir tikai viens līdzeklis — neutralizēt skābumu, kaļķot tīrumus.

Lūk, kāpēc tūlīt pēc Lauku tehnikas apvienības Jēkabpils nodaļas ekskavatora E-352 brigādes ierašanās avotkaļķa atradnē netālu no kolhoza «Uzvara» remontu mehāniskajām darbīcām, Jaunjelgavas — Viesītes ce-

ja malā, uz turieni devās riteņtraktoru, parasto kravas un pašizkrāvēju automašīnu karavanās.

„Irdenajā, valgajā avotkaļķa slāni iešķērš ekskavatora tērauda kausa zobotā mala. Dīzelmotors iedūnas spēcīgāk, un kauss iegrīmst kaļķa masā. Ierastām kustībām mašīnists Laimonis Avens rīkojas pie ekskavatora vadības pulsts. Pirms..., otrs..., trešais..., ceturtais kauza tvēriens, un automašīnas kravas kaste pilna. Uz tīrumu aizbrauc Jānis Lazdiņš, kolhoza «Uzvara» šoferis. Viņa vietā pie ekskavatora piebrauc Voldemārs Baltrums no Lauceses kolhoza. Uz ceļa

dzirdami riteņtraktoru motora pukšķi. Tur piebrauc kolhoza «Cīņa» traktoristi. Visi saimniecības riteņtraktori mehanizatori pārslēgušies uz kaļķu transportēšanu. Uz patālo Druvu padomju saimniecību kravas ved Lauku tehnikas apvienības rajona nodaļas šoferi. Šo darbu uzsākuši arī kolhoza «Komunārs» autovadītāji.

Tuvākajā laikā te ieradīsies arī kolhozu «Sarkanais partizāns», «1. Maijs», Oskalna, Neretas padomju saimniecības automašīnas. Vairāki simti tonnu avotkaļķa no atradnēm aiztransportēti uz tuviem un tāliem tīrumiem. Bet

automašīnas nāk un nāk. Šini sezonā Ivara Strautnieka ekskavatora brigāde vien sagatavos vismaz 2.500 kbm kaļķu. Pēc kāda laika ekskavators dosies uz kolhoza «Komjauņietis» avotkaļķa atradnēm. Saskaņā ar līgumu ekskavatoristi te sagatavos 1.000 kbm kaļķa. Atsākta arī Višinska kolhoza atradnēm izmantošana. Lauku tehnikas apvienības nodaļas ekskavatoristi šogad Jēkabpils rajona saimniecībām sagatavos 5.000 kbm saldūdens kaļķu. Pašlaik jau izvests ap 2.000 t. Tas ir nopietns ieguldījums ražu kāpināšanai 1962. gadā.

D. Slikšāns

Attēlā: skats no konferences zāles.

Antireligiskais vakars kolhozā

Krustpils rajona Līvānu 1. vidusskolā izveidota ateistu grupa, kuras uzdevums ir atklāt reliģijas kaitīgumu, tās nepareizos uzskatus. Pirms dažām dienām skolas ateisti devās agitbraucienu uz kolhozu «Dubna». Šajā vakarā interesenti netrūka. Skolniece V. Muceniece stāstīja par to, kā reliģija aplami iztēlo pasaules radīšanu. Sīkāk iztirzājot bībeli, rodas

lielas pretrunas, kuras katram logiski domājošam cilvēkam redzamas. Tātad vajag tikai nemt talkā zinātniski, kā «ūdens pārvēršana vienā un pretēji — vīna pārvēršana ūdeni», «svētbildes raudāšana», «gara izlaišana no pudeles».

To, cik reakcionāra ir baznīcas ietekme, rāda daudzo zinātnisku vajāšanu kapitālsma zemēs. Ateistu grupas uzstāšanās par to bija runa. Lektors H. Kalinka analīzeja komunisma

cēlāju morāles principus kā pretstatu baznīcas morālei. Spilgti atmaskojumu baznīcā deva valīrāku «brīnumu» demonstrēšana, kā «ūdens pārvēršana vienā un pretēji — vīna pārvēršana ūdeni», «svētbildes raudāšana», «gara izlaišana no pudeles».

Z. Kalvāne, Līvānu korespondentu punkta locekle

Paši lemjam, paši

Padomju Savienības Komunistiskās partijas Programmā ieraksts: «VIETĒJO PADOMU PASTĀVIGĀJĀM KOMISIJĀM PAKĀPENISKI JĀNODOD IZLEMSANAI ARVIEI VAIRĀKJAUTĀJUMU, KAS IR IZPILDORGĀNU PĀRVALŽU UN NODAĻU KOMPETENCE. PAPLAŠINĀSIES VIETĒJO DARBALAUŽU DEPUTĀTU PADOMJU (VIETĒJĀS PASĀPĀVALDES) TIESIBAS. TĀS GALI-GI IZLEMS VISUS VIETĒJĀS NOZIMES JAUTĀJUMUS.»

Arvien drošākus soļus šajā virzienā sper Krustpils rajona Sāvienas ciema padome ar pārdesmit deputātu skaitu un plašo aktivu. Savā sesijās ciema padome lemj ne tikai par saimnieciskiem, kulturālās dzīves, bet arī dažādiem sadzīves jautājumiem. Un ne jau tikai sesijas un izpildkomitejas sēdes ir tā forma, kur iesaista kolhoza, ciema laudis. Padome izmanto pilsoņu sanāksmes, radiomežglu, kolhoza brigāžu un lopkopiju ikmēneša apspriedes.

Ciema deputāti ir laudis no dažādām saimniecības un kultūras nozarēm. Lūk, b. Eglitis ir Ļepina kolhoza priekšsēdētājs, b. Brutāne — skolotāja, b. Caunāne — feldšere, b. Miks — Sāvienas pienotavas direktors, b. Dundure — slauceja utt. Diendienā strādājot fautas vidū, deputāti risina svarīgus jautājumus, censās katru labu ierosinājumu pēc iespējas ātrāk iestenot. Kalps un pusgraudnieks pagātnē, kas bija spiests savu roku darbu pārdomē lielsaimniekiem, lai eksistētu, tagad atliecīs muguru. Viņš zina savu cenu, sava vārda vērtību, jo tieši padomju vara viņam pavērusi iespējas būt savas zemes saimniekiem.

Protams, lasītāj, nedomājiet, ka šīs ciema padomes darbā nav trūkumu. Tā jau nav. Viens otrs robs ir kolektīvās saimniecības attīstībā, tomēr deputātu un aktīva līdzšinējie pūliņi ir kīla tam, ka arī te radīsies pareizs atrisinājums.

Bet labāk vārdū dosim pašiem tagadnes un nākotnes kalējiem, lai pastāsta, kā viņi piedalās sava ciema pārveidošanā.

Daudzveidojam padomju darba formas

Katra diena mūsu dzīvē ir spilgti liecība tam, ka padomju ie-kārtā ir tautas iekārta, kur valsts pārvaldišānā iesaistītas visplašākās darbalaužu masas. Tie ir gan deputāti, pastāvīgo komisiju loceklī, gan aktīvs un mūsu lielās darba armijas — strādnieku, kolhoznieku, intelleģences pārstāvji. Jo tauta vairāk piedalās mūsu ciema saimniecisko un kultūras problēmu izlemsanā, jo pārdomātāki ir pieņemtie lēmumi, iespaidīgāka pēc tam kontrole. Bet lemjam tācu nevis, lai deklarētu, bet lai izpildītu.

Mūsu padomes pastāvīgo komisijs sastāvā līdztekus deputātiem piedalās liels skaits aktīvistu. Viņu priekšlikumi ne vienreiz vien ir bijuši izējas punkts ļoti svari-giem lēmumiem, ko pieņemusi pati padome, kā arī tās izpildītu komiteja. Mēs tomēr secinājām, ka patlabanējās lielās darbalaužu rosmes apstākļos jāatrod jaunas iespējas, kā iesaistīt arvien vairāk jaunu ciemu lietu pārvaldē. Viena tāda forma, ko tagad sekmīgi pieletojam, ir iedzīvotāju kopusalces visa ciema mērogā. Lielā no-zīme ir šīm tautas sapulcēm.

Atceros vienu raksturīgu gadiju-mu. Bija ieradušies celtnieki un sāka nojaukt Sāvienas pienotavas klubu (tas ir reizē arī mūsu ciema klubs). Tas lika darīts saskaņā ar Tautas saimniecības padomes lēmumu par šī klubu rekonstruktiju ražošanas vajadzībām. Neatceros, kurš ište īstīgi ieradās izpildkomitejā, lai izteiktu savu sa-šutumu. Iebildumi bija nopietni. Sasaučām pilsoņu sanāksmi un nolēmām lūgt republikas Ministru Padomi atcelt uz laiku šo lēmu-mu. Mūsu lūgumu uzsklausīja.

Nebija piemērotu telpu ciema feldšeru punktam. Kopā ar kolhozu atrisinājām arī šo jautāju-mu — tagad medicīniskais punkts atrodas jaunā pārbūvētā ēkā. Deputāte b. Caunāne rūpējusies, lai tajā būtu laba, moderna ārstniecības aparātūra un medikamenti. Ar pilsoņu sapulces starpniecību panācām, ka tagad regulāri pie mums izbrauc zobārsti.

Nereti gadās, ka plašākai iedzī-votāju apspriešanai nododam ne-gatīvas sadzīves parādības. Tā, piemēram, kāda sanāksme notika ar devīzi: «Kas nestrādā, tam nebūs ēst». Vairākiem pilsoņiem nācās dzīrdēt asus vārdus gan par darba disciplīnu, gan bērnu au-dzināšanu.

Pirms pāris gadiem mūsu veikala tirgojās ar degvinu un citiem alkoholiskiem dzērieniem, kas, protams, bija ļaunums visai sabiedrībai. Liekas, tas bija kolhoza revi-zijas komisijas loceklis b. Vilciņš, kas ierosināja, ka vajadzētu noliegt

tirgoties ar šiem dzērieniem. Gandrīz visi ciema iedzīvotāji atbalstīja šo priekšlikumu, un rajona pārētāju biedrību savienībai vadājēja atkāpties...

Galvenais ir tas, ka laudis redz, ka viņu ierosinājumi īstenojas dzīvē.

Par padomu padomes deputātiem kļuvis atskaitīties vēlētājiem par savu darbu. Lūk, arī 20. janvāri mūsu ciema tautas namā sarīkoja deputātu dienu, kur runāja par paveikto un turpmākajām perspektīvām. Bijā ieradusies arī LPSR Augstākās Padomes deputāte I. Lūse.

Lai uzlabotu iedzīvotāju apkāpošanu, esam iekārtojuši ciema izpildkomitejā izziņu galdu, kurā apkopoti jautājumi par zemi, veselības aizsardzību, izglītību, republikas un rajona iestāžu adreses un telefonu numuri, vilcienu, autobusu saraksti u. c. Aizvien šīs izziņas papildināsim. Pie mums nāk apmeklētāji ar visdažādākajiem sadzīves un cita rakstura jautājumiem. Cenšamies tos apmierināt, noskaidrot visu uz vietas. Tāpēc reti sāvienies griežas ar sūdzībām rajona iestādēs.

J. Līdaks,
Sāvienas ciema padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs

SOCIĀLISTISKĀS DEMOKRĀTIJAS VISPUŠIGA ATTĪSTIŠANA UN PIL-VEIDOŠANA, VISU PILSONU AKTĪVA PIEDALIŠANĀS VALSTS PĀRVALDĒ, SAIMNIECISKĀS UN KULTŪRAS CELTNIECĪBAS VADIŠANĀ, VALSTS APA-RĀTA DARBA UZLABOŠANA UN TAUTAS KONTROLES PASTIPRINĀŠANA PĀR TĀ DARBĪBU — TĀDS IR GALVENAIS SOCIĀLISTISKĀS VALSTS ATTIS-TĪBAS VIRZIENS KOMUNISMA CELTNIECĪBAS PERIODĀ.

(NO PSKP Programmas)

Risinām kolhoza attīstības jautājumus

Visiem skaidrs, ka ciema padomes darba spoguļi nevar noslēpt kolhoza panākumus, atpalicību, tās ūsārās vietas, ar ko jāsastopas saimniecības attīstībā. Tur, kur labi strādā lauksaimniecības pastāvīgā komisija, neizpaliek arī rezultāti.

Mūsu komisija kopā ar izpildkomiteju pērn sagatavoja vairākas sesijas. Pērn kopā ar kolhoza revizijas komisiju, dažiem laukkopjiem un mehanizatoriem pārbaudi-jām, kā kopj sējumus un gatavojas lopbarības sagādei Ļepina kolhozā. Pēc tam daļu trūkumu no-vērsām, un tomēr, atklāti runājot, varējām darīt vairāk. Ne jau ī-

Par labiekārtotu apkārtni

Daudz un dažādu svarīgu darbu valsts pārvaldē veic ciema laudis. Droši vien nepārspilēšu teikdam, ka nereti katram sūkumam ir sa-va liela nozīme. Jā, arī gramblains ceļ bojā nervus, lauž mašīnas, ne-firs pagalms rada īgnumu. Par kopējām ērtībām, labsajūtu jāgādā ikviens. Lūk, tāpēc arī vietējās saimniecības pastāvīgās komisijas darbības lauks ir plās un daudzpusīgs.

Mūsu nodomi, ieceres ietēpti konkrētos plānos. Tos parasti parēdam veselam ceturksnim. Pa-ši lemjam, paši arī izpildīm un kontrolējam. Tiesa, vadāmies ne tikai no saviem plāniem. Dzīve dažākā prasa mainīt tos. Lūk, saņēmām signālus, ka Sāvienas pienotavas apkārtnei neievēro sani-tāros noteikumus. Aizgājām arī tur. Izrādījās, ka fakti atbilst patiesībai. Tagad trūkumi novērsti. Veikalvedis b. Krīgers nav depu-tāts, tomēr iesaistījies mūsu komisijas darbā. Viņš rūpējas, lai pie veikala pār grāvi uzbrūvētu til-tīus un pagalmu nokaisītu ar granti.

Ciema centrā ir dīķis, kurš gadu gaitā bija piesērējis un kļuvis par netīra ūdens krātuvi. Pastāvīgā komisija savā sēdē ierosināja to iztīrit. Radās doma labiekārtot dīķa apkārtni Ļepina kolhozā, kur strādā

deputāti bb. Eglitis, Dundure, Bru-tāns, Pommers u. c. Viņi atbalstīja šo priekšlikumu un kopējiem spē-kiem ar ekskavatoru un automašī-nām izveda uz tirumiem ap 1.000 tūnus. Ap dīķi iestādīja papeles. Labums bija kolhozam, labsajūta ciema iedzīvotājiem. Ko gan visu nevar padarīt, ja uzticētās varas galvenais lozungs — kalpot tautai.

Nenolfedzami, ne jau vienmēr visus pasākumus izdodas iestenot tik viegli. Tā, piemēram, jau il-gāku laiku radušies traucējumi vietējās translācijas tīklā. Rajona sakaru kantorim esam lūguši pain-teresēties par mūsu sūdzību, to-mēr jūtamu panākumu nav. Kādā sēdē nolēmām, ka nepieciešams salabot dažus ciema vietējās nozīmes ceļus. Tomēr bez rajona vietējās saimniecības nodaļas ceļa meistarā norādījuma to nevarēm veikt. Bet viņu savukārt neesam pat manījuši savā pusē, lai gan ne jau vienreiz vien zvanīts un prasīts. Varbūt šie laudis ir aiz-ņemti, bet iespējams — mazliet apledojuši ar birokrātismu. Tomēr zinām, ka galu galā viņiem nāk-sies atsaukties uz mūsu signāliem.

Sogad un turpmāk plānojam veikt veselu pasākumu kompleksu. Tā, piemēram, sabiedrisko talku veidā izdalīsim apkārtni, brāļu kapus. Ja tagad uz medicīnisko

punktu brauc ar pajūgiem pār tīrumu no lielā ceļa, tad drīzumā pār grāvi pacelsies tilts. Risināsim arī jautājumu par rūpkombināta ūdensdzirnavu nodošanu kolhozam. Labums būtu vairāk — laikā tās izremontētu, un tad pavasoras ne-aplūstu tīrumi kā tagad. Būs jā-seko arī jaunā kultūras nama celt-niecībai, ko uzsāks šīnī gadā.

J. Elmeris,

Sāvienas ciema padomes vietējās saimniecības pastāvīgās komisijas priekšsēdētājs

Pilnvērtīga, skaista dzīve

Mūsu ciema padomes kultūras pastāvīgā komisija savā darbā nozīmīgu vietu ierāda jauno tradīciju ieviešanai. Jau vairākus gados rīkojam pilngadības un bērni-bas svētkus. Mūsu dzīve plaukst, un rodas arvien jaunas skaistas tradīcijas. Teiksim tūlīt — tās ne-nāk pašas no sevis. Par to ievie-šanu gādā ciema aktivisti un, pī-mā kārtā, vietējās padomes deputāti.

Sadalījām pienākumus starp deputātiem, aktīvākajiem kolhoznie-kiem un ciema iedzīvotājiem. Tā, piemēram, rīkojot bērni-bas, pilngadības svētkus, jaunesaucamo izvā-disānu dienestā Padomju Armijā, lielu palīdzību sniedza deputāte skolotāja L. Brutāne un citi skolas un kultūras darbinieki. Komisijas loceklī gādāja transportu, rū-pējās par telpu noformējumu, da-libnieku reģistrāciju u. c. Sādos sabiedriskos sarikojumos atbalstu arvien sniedz mūsu kolhoza valde gan materiālu (iedala līdzekļus dāvanām, piemīnas balvām), gan transporta ziņā.

Liekot kopā laužu prātus, katrs pasākums parasti labi izdodas. Tā interesanti izdevās bērnu svētki, kur piedalījās vairāki desmiti māzo un viņu vecāki. Lai turpmāk vēl vairāk sekmētu jauno padomju tradīciju ieviešanu, nolēmām noor-organizēt speciālu rīcības komisiju 5 cilvēku sastāvā. Tādā veidā sa-vā darbā centīsimies iesaistīt pla-šākas darbaļaužu masas.

Mūsu rīcībā ir viss, lai plauktu un zeltu kultūras dzīvē. Valsts šīm nolūkam speciāli algo darbi-nekus, ierāda telpas, atvēl naudas līdzekļus. Jā, valsts rūpējas un gādā, lai vēl vairāk celtos kultūras līmenis mūsu laukos.

Mūsu iespējas lieliskas. Tāpēc kri-tizējam savu tautas nama vadī-tāju b. Siliņu. Kolhoznieki bieži vien ierunājas arī par to, ka pilnvērtīgā vajadzētu izmantom vietējās radiopārraides kultūras, propa-gandas un agitācijas mērķiem. Tas ir pareizi, un šīs balsis mums jāuzklausa. Varēja arī būt lielāka rosme mākslinieciskajā pašdar-bībā. Lūk, darba lauks mūsu ak-tīvistiem, ievienam sāvienietim.

E. Miks,

Sāvienas ciema padomes kultūras pastāvīgās komisijas priekšsēdētājs

— Skaidrit, kā mēs varētu labāk izveidot lauksaimniecības pīr-mīndnieku pieredzes plāksni? — ciema padomes lauksaimniecības komisijas locekle V. Auziņa uzrunā komjauniešu sekretāri S. Kupču.

V. BELEVIČĀ foto

ciālu vedēju piena savākšanai no kolhozniekiem un nogādāšanai Sāvienas pienotavā. Ar to spēts liels solis individuālo piena pie-gādātāju labā. Komisija atzina, ka kolhozam ir vairākās neizman-totas rezerves kā piena, tā galas ražošanā un līdz ar to valsts ie-pirkuma plāna izpildē. Piemēram, daudz plašā vajadzētu popularizēt mūsu un citu rajonu saimniecību pīrmīndnieku pieredzi. Pašu mā-jās ir lieliskas darba darītājas, kā slaučējas A. Oļukalne, P. Dundure, cūkkope M. Platā u. c., no kurām var mācīties. Un te ciema padomei un tās aktīvam jāsaka sava vārds. Mēs, lauksaimniecības pīstāvīgā komisijas sekretāre S. Kupča, revīzijas komisijas loceklis E. Vilciņš un citi novēroja, ka 3. un dažās citās brigādēs nav stingras darba disciplīnas, vēl sastopami lauksaimniecības arteļa statūtu pārkāpumi. Visa tā iznākumā ra-dās temats sesijai, kuras darba kārtībā bija šie jautājumi. Pirm-dien savā sesijā deputāti un ak-tivis tos plāsi pārrunāja.

Tā mūsu komisija iekļaujas dažādu saimniecības lietu pārsniešanā uz vietām, dodot savu ieguldījumu cīņā par lauksaimniecības augšupeju.

V. Auziņa, lauksaimniecības pastāvīgās komisijas locekle

pildām

LABS PADOMS LIETI NODER

Sāvienas ciema padomes izpildkomitejas locekļus elektrikis Indulis Vabulis ir sava cilvēks arī tehnikas komandieru viadū.

Kā pārvarēt pēdējās grūtības traktoru remontu — tāds ir viņa preizējais sarunu temats ar mehāniskās darbnīcas vadītāju K. Zuitiņu (no kreisās), kombainieri N. Lapaini un traktoristu T. Priedi.

Savas dzīves saimnieki

Gandrīz visu savu mūžu, kuru jau skaitu septītājā gadu desmitā, esmu nodzīvojis šeit, Sāvienas ciemā. Tāpēc savas puses ļaužu dzīves ritums, tās pulss man tik tuvs un labi pazīstams. Un kā tas izmaiņas! Priecīgi kļūst ap sirdi, vērojot, ka bijušais vienkāršais zemnieks, kas vergoja bagāto tirumā, tagad kopsaimniecībā, savā ciemā lemj svarīgas valstiskas lietas.

Burzūnāzīkās Latvijas Madonas aprīņķā Sāvienas pagasts un tagadējais ciems ir kā diena pret nakti. Toreiz visa inteligēncija bija sešklasīgās pamatskolas pāris sko-

lotāju un viena vecmāte pa visu lielu pagastu. Pienotavas vietā kādreiz pacēlās barona pils, bet tagadējais kolhoza kantoris bija vina darinātava. Tagad šeit ir desmit skoloči, vairāki lauksaimniecības speciālisti, kultūras un medicīnas darbinieki.

Mani, vienkāršu laukkopī, jau vairākus sasaikumus ievēlēja par ciemu, bet divreiz pat par rajona padomes deputātu. Kopā ar citiem tautas pārstāvjiem un ciema aktīvu cīnīties, lai mūsu dzīve kļūtu labāka. Un silti top, kad redzi savu darba augļus. Pirms vairākiem gadiem ciema iedzīvotājiem ar Krustpili vai Madonu nebija gandrīz nekādas satiksme. Bet tagad? Katru dienu varam izmantot 6 autobusus, kas kursē garām. Pagājušajā gadā sāvienieši ierosināja, lai autobuss Krustpils—Sāvienu ietu līdz Laudonai. Tagad, lūk, šī prasība apmierināta. Ciema padome parūpējās ne tikai, lai mums būtu labs feldšeru punkts, bet arī par to, lai vismaz divreiz mēnesi no Medniem ierastos un sliatos pieņemtu ārsts. Ciema padome gādā, lai pēc iespējas apmierinātu visu iedzīvotāju prasības, ierosinājumus. Uzklausot iedzīvotāju vēlēšanos, padome panāca, ka tagad kolhozniekiem nav jābrauc uz Krustpili, lai pārdotu kartupeļus, olas, nodotu vilnu un galu valsts iepirkumā. Tas būtu liels laika patēriņš, nāktos atrauties no rāzōšanas. Tagad tepat uz vietas veikalā iepērk kartupeļus, olas. Darbinieki no gaļas iepirkuma bāzes ik nedēļas trešdienās ierodas ciemā, lai no iedzīvotājiem iepirktu trūšus, aitas, liepollopus. Vasarā tāpat organizēta vilnas iepirkšana.

Panākumus padomju darbā, darbaļaužu iesaistīšanā pašpārvaldē sekmē arī tas apstāklis, ka rokroka ar mums, tautas kalpiem, iet Ļeņina kolhoza valde un citas sabiedriskās organizācijas. Ari pašlaik mums ir vairāki vēlētāji ierosinājumi, kuri tuvākajā laikā būtu jāatrisina. Tā, piemēram, jāatrod telpas apavu darbnīcas un frizētavas iekārtos. Par to esam runājuši gan sesijās, gan iedzīvotāju saņāsmēs. Domājam, ka kopīgiem spēkiem arī tas izdosies.

Nevar pazīt vairs to Sāvienu, kas bija pirms gadu desmitiem, un tagadējo, kur katra diena nesko jaunu, priecīgu. Un tas ir vienkāršo darbarūku pūlu rezultāts. Viņi labi apzinās, ka paši ir savas zemes, sava ciema dzīves iestājāsaimnieki.

P. Brutāns,
Sāvienas ciema padomes deputāts,

Ļeņina kolhoza laukkopīs

Top jauna vitrīna

Deputāts ciema bibliotekārs J. Elmeris diendienā domā par to, lai ciema izpildu komitejā un bibliotekā būtu laba uzskaņāmā agitācija. Lūk, rokās zīmulis, lineāls, blakus līmes pudelīte... Darbs var sākties. Top jauna vitrīna.

PARTIJAS DZĪVE

Viens par visiem, visi par vienu!

Dažās lopu novietnēs, kur tie mitinās vienādos apstākļos un saņem vienādus barības racionus, izslaukumi daudzreiz medza būt atšķirīgi. Dažkārt starpība sasniedza 1000 kg gadā no govs. Vai tā bija normāla parādība? Šī lieta jau ilgu laiku satrauca kolhoza «Draudzība» valdi, lopkopības speciālistus, partijas pirmorganizāciju.

— Tā ir dažu slaucēju nolaidība, — sprieda vieni.

— Bez vainas nebūs arī pirmrindnieces — viņas rūpējas tikai par savām brūnālām, bet pavisan maz interesējas, kāpēc atpaliek darba biedres, — savu viedokli izteica otrs.

Tās bija lopu individuālās kopšanas ēnas puses.

Nolaidīga un nevīziga slaucēja varēja ātri nolaist vispienīgāko grupu. Slaucējas rokās taču bija panākumu vai neveiksmju atslēga. To spilgti parāda pirmrindnieču saņiegumi. Tātad centīgām slaucējām arī būs labi rezultāti, kūrās sagādās saimniecībai zaudejums. Ists burvju loks!

Protams, arteļa valde, lopkopības speciālisti loti uzmanīgi izraudzījās slaucēju kadrus, tomēr arī starp labākajām slaucējām ir vislabākās. Kā panāk kopēju pacēlumu visā produktivitājā ganāmpulkā? Ar slaucēju maiņu vien to atrisināt nevarēs — tas bija skaidrs visiem. Jāmeklē jauni paņemieni, jaunas darba metodes. Dienas kārtībā izvirzījās jautājums par pāreju uz kolektīvu darbu lopkopības fermās.

Pēc būtibas tas bija īsti revolucionārs pagriezienis lopkopīju darbā. Vajadzēja taču lauzt vecās tēvu tēvu metodes — individuālo darbu aizstāt ar kolektīvo, personīgo atbildību ar kolektīvo. Panākumus tagad izskirs pazīstamais komunisma cēlāju morāles kodeksa princips: «Visi par vienu, viens par visiem!»

Kolhoza valdes lēnumu pārveidot vienu no lielākajām — «Oktobra» novietni ar 180 goviem par kolektīvā darba fermu ne visi uzņēma ar entuziasmu.

— Vai mēs pratīsim tā strādāt? — norūpējušās runāja slaucējas. — Un kā būs ar tām, kas parvirši strādāja? Vai viņas pakļaujas kolektīva interesēm? Vai viņas nevarēs arī turpmāk aiz čaklo lopkopīju mugurām lāpīt savu slinkumu? Dzīli un vispusīgi jautājumi par «Oktobra» novietnes pārveidošanu par kolektīvā darba fermu partijas sapulcē apsprieda ko-

munisti. Biroja locekļiem un lopkopības speciālistiem uzdeva biedriskās pārrunās izskaidrot slaucējām šī pasākuma nepieciešamību, progresīvo nozīmi, lielās perspektīvas.

Priekšnoteikumi pārejai uz kolektīvo darbu bija radīti ar mehāniskās slaukšanas aparātu uzstādīšanu. To šeit uzsākā jau pagājušā jā ziņā, 15 slaucēju vietā prāvo ganāmpulkā apkopa devīnas, bet pašlaik septītas un viena maiņas slaucēja. Katrai lopkopei nodeva kopšanā 20 govju grupu. Ar ganību sezonas sākšanos vienā no ganību masīva aplokēm uzstādījām pārvietojamo slaukšanas agregātu. Ar to vienlaicīgi varēja slaukt 16 govis. Tad arī visā pilnībā atklājās, cik neizdevīga ir individuāla grupu metode. Katrai slaucējai lielajā ganāmpulkā vajadzēja atrast savas govis, atdzīt pie aparātiem. Tas bija loti neērts, apgrūtinās darbs, un pats svarīgākais — šī iemesla dēļ ieilga slaukšana. Bija redzams, ka vecā metode šeit neder.

Pagājušā gada jūnijā «Oktobra» novietnes slaucējas pārgāja uz kolektīvo kopšanas metodi. Sākums visam jaunajam grūts. Dažādas neveiksmes atgadījās jaunā ceļā gājējām. Sākumā tās bija ziņāms aizsprendums pret jauno metodi, trūka praktisku iemaņu, pārdomātās darba organizācijas. Atsevišķas lopkopības neveiksmei nozīmēja visa kolektīva neveiksmei. Vienai otrai neapzinīgai lopkopei nācās mainīt profesiju, bet pārējās arī vairāk pārliecīnājās par jaunās darba metodes priekšrocībām. Vera Čiževska, Vilma Kalvišķe un citas kļuva par topošā komunistiskā darba kolektīva dvēseli. Kā pašām aktivākajām, viņām uzticēja atbildīgākos pienākumus. Pamazām jaunā metode ieņuva visu lopkopīju atzinību. Šodien, kad apritējuši septīni mēneši, var droši sacīt — jaunais darba paņēmieni uzvarējis, ieguvis slaukšanu nedalītu atzinību.

Ganību periodā lopkopīju pienākumi sadalījās tā: čēras apkalpoja slaukšanas aparātūru, kas vienlaicīgi slauca 16 govis, divas piedzīna govis pie aparātiem un aiznesa izslauktu pienu, viena slauca ar rokām tās govis, kuras dažādu iemeslu dēļ (nevarēja pieradināt pie slaukšanas aparātiem, jaunatnesušās, ar dažādiem defektiem u. c.) neslaucā mehāniski. Ik nedēļas slaucējas savstarpēji mainīja darba pienākumus.

Ari tagad, ziemošanas periodā, slaucējas strādā pēc tāda paša principa. Novietnē vienkopus atrodas govis, kas afnesušās, cietstāvotās un tādas, kam laktācijas periods beidzies. Nešķirojot govis pēc grupām, lopkopības tām sadala rupjo barību un skābbarību. Spēkbarību sadala, vadoties no govju individuālajām ipašībām — izslaukšana daudzuma. Šis pienākums uzticēts Annai Butānei, Verai Čiževskai, Vilmai Kalvišķei. Pēdējā laikā šos pienākumus pilda fermas brigadieris un kontroloītājs Guntis Ērģlis.

Katra slaucēja pēc kārtas vienu nedēļu dežūrē novietnē. Dežurantes pienākums ir teļu saņemšana un to dzirdināšana, jaunatnesušos govju papildus slaukšana pusdiennās. Pārējās govis slaukšana divas reizes dienā.

Darba algu slaucējām aprēķina, vadoties no fermā nostrādāto dienu skaita. To aprēķina, atlīdzību par pienākumiem teļiem, govju kopšanu dalot ar visu fermās lopkopīju nostrādāto kopējo dienu skaitu un reizinot ar katras slaucējas nostrādātajām dienām. Caurmēra izpēļņa aizvadītajos septījos mēnešos bija 50–100 rubļi, atkarībā no produkcijas daudzuma katrā mēnesi.

Sajos kolektīvās atbildības darbā aizvadītajos mēnešos izaudzis un nostiprinājies draudzīgs, saliedēts kolektīvs. Slaucējas apmierinātas ar jauno darba kārtību. Ar lielu neatlaidību viņas likvidē pārējās periodā radušos izslaukuma līmenja pazemināšanos. Ar drošu pārliecību varam teikt, ka šai fermai un tās slaucējām lielas perspektīvas turpmākājā darbā.

Novietnē valda neierietības un nesamierināšanās atmosfēra pret paviršībām, sīkām nebūšanām. Ja aizvadītajā gadā caurmēra izslaukumi nesasniedza 1993 kg no govju pienākumiem kopīmu kopējām 318 tonnas, tad 1962. gadā lopkopības apņēmušās izslaukt 2600 kg, kopīmu kopējām palielināt līdz 466 tonnām.

Pārvarot šķēršļus, grūtības, jaunais, progresīvais nostiprinājums. Bet pats svarīgākais — aug jauna tipa, komunisma laikmeta cienvīgi darba darītāji. Viņi arī izskirs tālākos pienākumus.

O. Gūtmane,
Jēkabpils rajona kolhoza «Draudzība» partijas pirmorganizācijas sekretāre

Kolektīvā darba fermā valda stingra iegūtās produkcijas uzskaitē. Tas nepieciešams ne tikai, lai kontrolētu piena ieguves plāna izpildi, bet arī lai noteiktu katras govju produktivitāti. Tam ir liepa nozīme augsti kvalitatīva ganānpulkā iegūtās produkcijas uzveidošanā. Sādu mērķi kopā ar lauksaimniecības arteļa «Draudzība» lopkopības speciālistiem sev nospraudis arī slaucēju kolektīvs, kas strādā «Oktobra» fermā. Šeit rūpīgi seko, lai ganānpulkā papildināšanai iegūtu labus jaunlopus ar augsti produktivitāti priekštečiem.

Attēlā: «Oktobra» novietnes slaucējas rezumē dienas izslaukumus, fermas brigadieris Guntis Ērģlis (vidū) tos precīzē pēc ierakstiem izslaukumu žurnālā.

D. Zeltiņa foto

